

Tvrdá práce a tři zásahy osudu

Letos v srpnu mi bylo padesát a naše kancelář bpv Braun Partners oslavila desetileté výročí – jak se to vlastně všechno seběhlo?

Arthur Braun
managing partner advokátní kanceláře
bpv Braun Partners

Na gymnáziu v jednom malém bavorském městečku 30 kilometrů od československých hranic mi začalo být jasné jedno: tady svůj život nestrávím. Rok jsem studoval v USA a odjel na výměnné pobyty pro žáky a sportovce ve Francii, Itálii, Izraeli, Walesu a Nizozemsku. Vojskouslužbu jsem absolvoval na hranicích s Československem v brigádě, jejíž předpokládaná doba přežití činila v případě konfliktu s Varšavskou smlouvou právě jeden den. Studium práv s výukou cizích jazyků bylo už s ohledem na mé politické zájmy jasnou volbou, ale neplánovaně jsem se rozhodl absolvovat současně také politologii a amerikanistiku.

A pak poprvé zasáhl osud, který mě nakonec přivedl do Prahy. Bylo to hned ve druhém semestru, kdy nám jeden z profesorů představil výměnný studijní pobyt s Právnickou fakultou UK v Praze. Zájemců se přihlásilo tolik, že se o volná místa muselo losovat – a já vyhrál! Byla to mimochodem jedna z mála chvil v mém životě, kdy mi losování něco zajímavého přineslo.

Dva týdny, které jsem na podzim roku 1988 prožil na Karlově univerzitě, pro mě byly velmi napínavou zkušeností ve zcela jiném světě a zároveň motivací, proč se začít učit česky.

Podruhé osud zasáhl v létě roku 1990. Zrovna jsem se s nadšením vrátil

z koncertu Rolling Stones na Strahově a plánoval roční zahraniční pobyt v Paříži. Jenže na fakultní nástěnce jsem náhodou uviděl nabídku jít studovat do Prahy. Okamžitě jsem změnil plány a snad jako úplně první západní student práv jsem mohl naživo sdílet změny, které se v této zemi po revoluci odehrávaly.

Roku 1994 jsem v Německu složil státní zkoušky, několik měsíců v Čechách vykonával praxi koncipienta a nakonec se rozhodl v dobrodružství pokračovat a natrvalo zakotvit ve velkých mezinárodních ad-

vokátních kancelářích v Praze. Dotáhl jsem to až do pozice partnera v kanceláři Haarmann Hemmelrath, která tenkrát měla po celém světě 200 partnerů.

Potřetí osud zasáhl právě před deseti lety

a definitivně určil běh mých všedních dní. Naše mateřská kancelář se v Německu rozpadla a já, stejně jako kolegové, jsem se musel rozhodnout, jak dál. Ovšem i tehdy jsem měl štěstí: celý tým držel pohromadě. Náš koncept sloučit přednosti mezinárodní kanceláře s kanceláří lokální a zapojit se do kontextu střední a východní Evropy fungoval skvěle už od prvního dne. A tak jsme vznikli. Coby ekonomicky zaměřený advokát i politicky myslící člověk z toho těžím dodnes a neustále jsem konfrontován s novými intelektuálními a často i lidskými výzvami.

Dodnes si také říkám, že nejen tvrdá práce, ale rovněž tři zmíněné zásahy osudu mi dopomohly k tomu, abych se mohl každé ráno zas a znovu těšit na to, co den přinese. ●

Dva týdny, které jsem na podzim roku 1988 prožil na Karlově univerzitě, pro mě byly velmi napínavou zkušeností ve zcela jiném světě.
